

gister i Anledning af Postfrihedens Ophævelse (Be rg: Det staar aldeles rigtigt!), ja, jeg veed nok, hvad det ærede Medlem mener, men jeg tror ikke, det er ganske tydelig udtrykt. Jeg tror, man kan blive staaende ved den høitærede Ministers Forslag, men jeg skal som sagt afvente nærmere Udtalelser. Endringsforslagene til § 21 under Nr. 56 er ganske vist i Virkeligheden en Redaktionsændring, men, som den høitærede Minister vist ogsaa vil udtale, er det dog tillige en Redaktionsændring, idet disse Tjenestemærker og Konvolutter overhovedet bortfalde derved. — Ja, jeg skal ligesom den ærede Ordfører udtale, at jeg vilde ønske, at denne Sag kunde bringes til Ende endnu i denne Samling. At der har været arbeidet fra Udvalgets Side, tror jeg, Alle ville erkjende, og jeg skal villig anerkjende det Arbeide, der er gjort ogsaa fra den ærede Ordførers Side, men Grunden til, at Arbeidet er voyet saa stærkt, er, som allerede er udtalt i Formiddagsmødet, den, at vi ikke have ladet os nøie med Forslaget, der var forelagt af den høitærede Indenrigsminister, men har taget hele Postloven fra 1871 for, hvorved der er mange andre Ting, der først ere fremkomne her ved 3die Behandling. Det havde maaste været rigtigere — den Tanke var ogsaa fremme i Udvalget — at indbringe et helt nyt Forslag til 1ste Behandling, saaledes at det kunde have faaet sine regelmæssige 3 Behandlinger her i Thinget, men paa den anden Side vilde Sagen dermed være bleven forhalet endnu mere, og vi vilde næppe have haft Chancer for at faae den til Ende i denne Samling. Jeg skal derfor udtale det Haab, at den høitærede Indenrigsminister, for saa vidt Afstemningerne ikke gaa ham altfor meget imod i Aften, vil anvende sin vægtige Indflydelse i Landstinget til Gunst for dette Lovforslag, saaledes at Soven kunde komme frem endnu i dette Aar.

C. F. Larsen: Det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Lutein), som er forhindret fra at være tilstede ved Forhandlingen i Aften, da han arbejder i Finansudvalget, har anmodet mig om paa hans Vegne fortelig at udtale, hvad han kunde ønske at sige til Gunst for det Endringsforslag, han har stillet med Hensyn til Brevfortagt. Jeg har paataget mig dette Hverv, da jeg ikke staar udenfor hans Anskuelser om Brevfort. Brevfort er en meget sundrig Opfindelse, som er yders behagelig for Afsenderen. Han kan i en Fart træde Noget ned paa et Papir, som han tilmed faar gratis; men det er i Reglen meget ubehageligt for Modtageren, dels fordi der

paa en meget indiskret Maade meddeles ham, hvad han skal have at vide, og dels er det et meget ubehageligt Papir at gjemme paa, saa jeg tror, at Forretningsverdenen er noget fjed af denne Opfindelse. Naar der nu tillige kommer saa betydelige Nedsættelser, som er foreslaaet i Tagten for Brevfort, saa er der oven i Kjøbet sat saa stor en Præmie for at udvide Benyttelsen deraf, at det betragtes af Mangfoldige som en ligefrem Tildelse, der tilspies dem. Jeg tror derfor ikke, at Forretningsverdenen er saa overordentlig glad ved dette. Heller ikke tror jeg, at Finansministeren vil glæde sig; thi det er ikke at vente, at Folk skulde modstaa den Fristelse at benytte dem i større Omfang, end tidligere, saaledes at jeg maa være enig med ham i, at det paa dette Punkt vistnok er nødvendigt saavel for de Korresponderende som for Finantjerne at blive staaende ved den hidtil gjældende Tagt. Men jeg vilde meget beklage, om Udvalget skulde sige, at i saa Tilfælde var hele dets Arbeide spildt, men jeg anser dog, at dette Punkt maa komme til Afstemning. Jeg for mit Vedkommende vil blot sige nogle saa Ord med Hensyn til det Forslag, jeg har stillet til 12, under Nr. 22 udenfor Listen. Den Betragtning, som ligger til Grund derfor, og som har bevæget mig til at fremsætte det, behøver jeg næppe at udvilde nærmere her. Jeg antager næppe, at jeg fra nogen Side her i Thinget behøver at frygte nogen Mangel paa Sympathi for Sagen i det Hele taget, heller ikke efter den ærede Ordførers Udtalelser; men jeg skal blot tillade mig med Hensyn til den praktiske Side af Sagen at sige et Par Ord. Som de Herrer ville se, er der to administrative Forudsætninger bagved dette Lovforslag. Den ene er den, at al Omværing af Breve og Kasserers Lønning standses Søndag Morgen Kl. 9. Det vil hos os være noget Nyt, men sandelig ikke i sig selv noget Forunderligt; i andre Lande er det velkjendt, og da jeg i det Hele taget anser det for rigtigt, at Søndagsfreden indtræder Kl. 9 her i Danmark, er der i og for sig ikke noget Forunderligt i, at den ogsaa for Postetatens Vedkommende indtræder paa samme Tid som for andre Medborgere. De have jo i Ugen 6 Hverdage med ikke mindre anstrængende Tjeneste end andre. Dette kunde ganske vist ordnes administrativt. Den anden Forudsætning er den, at Postkontorerne til en vis senere Tid paa Dagen ere aabne saaledes som hidtil; i Kjøbstæderne ere de vist kun aabne mellem 12 og 2, men i Kjøbenhavn foruden 12 og 2 tillige mellem 5 og 7. Der er ikke i mit Forslag forudsat nogen Foran-